

- *Te feminista ork!* – Antré – rendező: Mandler Mónika – ezüst minősítés
- Molnár Ferenc: *Kóristát felvesszünk* (Az ibolya) – KFGG 11 (Nagykálló) – rendező: Vona Éva (az Országos Diákszínházi Fesztiválra meghívást nyert) – arany minősítés
- Pozsgai Zsolt: *Liselotte és a május* – Korinta Színpad – rendező: Mandler Mónika – arany minősítés
- Pintér Béla: *A sütemények királynője* – Főnix Diákszínpad (Debrecen) – rendező: Várhidi Attila – arany minősítés
- Mohácsi István, Mohácsi János: *Nyúzóvölgy* – Színjátszó-SOKK és a Terne Cherhaja Zenekar – rendező: Demarcsek Zsuzsa – arany minősítés (az Országos Diákszínházi Fesztiválra meghívást nyert)

KÜLÖNDÍJAK:

- *Pinokkió* – színészi különdíj Sebők Mihálynak
- *Kóristát felvesszünk* – színészi különdíj Horváth Petráknak
- *Liselotte és a május* – színészi különdíj Sente Szilárdnak (Az ODE Táborba meghívást nyert)
- *Te feminista ork!* – színészi különdíj Farkas Cintiának
- *Te feminista ork!* – színészi különdíj Virág Viktóriának (Az ODE Táborba meghívást nyert)
- *Nyúzóvölgy* – színészi különdíj Kepics Mihálynak
- *Nyúzóvölgy* – színészi különdíj Aranyász Szabolcsnak
- *Kóristát felvesszünk* – a színészeknek az epizódszerepek pontos kidolgozásáért
- *Számomra halott* – Olajos Emesének az ígéretes írói bemutatkozásért
- *Számomra halott* – a kórus akciójáért
- *Szegény Dzsoni és Árnika* – Simonyi Zoltánnak az adaptációért
- *A sütemények királynője* – Várhidi Attilának a szövegváltozatért és a dramaturgiáért
- *A sütemények királynője* – a csoportnak az összjátékért
- *Te feminista ork!* – a csoportnak a személyes élmények érzékeny színpadra adaptálásáért
- *Nyúzóvölgy* – az előadás alkotóközösségének a teljes színpadi világ megteremtéséért

Legjobb férfi alakítás: Tyukodi Dániel (*Kóristát felvesszünk*)

Legjobb női alakítás: Lőrincz Lotti (*Számomra halott, Nyúzóvölgy*)

Az ODE Táborba továbbá meghívást nyert Tarné Pásztor Nikoletta csoportvezető.

ODF 2022

IV. Országos Diákszínházi Fesztivál – A szekció

Jászay Tamás

Pécs, 2022. április 22-24.

NNÁ/KIMI 12.B – *Lila ákác* – rendező: Garai Lilla, Göndör Dávid

Mi dolguk Szép Ernővel a mai fiataloknak? És egyáltalán: hogyan lehet, szabad hozzányúltni egy ehhez hasonlóan míves szöveghez anélkül, hogy használat közben végzetes sérüléseket ne szenvedne? Bevallom, ilyen és hasonló kételyekkel ültem be az NNÁ-KIMI 12.B osztályának

háromszereplős *Lila ákác* előadására, amely aztán első perceiben látványosan zúzta szét minden előítéletemet. Látványosan, mondom, pedig már-már kozmikusan üres térben mozog a két játékos-rendező, a legjobb női alakítás díját elnyerő Garai Lilla és partnere, Göndör Dávid, akik Mancsi és Pali se veled, se nélküled kapcsolatát újragondolt Máté Péter-számok közbeiktatásával mesélik el. Meg ami ennél fontosabb: élük meg. Segítőjük a zongorista D'Agostino Franco, akinek a dolga a színlap szerint holmi kaszinói hangulat megteremtése volna – igaz, ez nem történik meg, nincs is rá szükség, de a két tehetséges színjátész közötti szoros kapocs megteremtésében főszerep jut neki. Amiről meg ők ketten tehetnek, az a nem is annyira csontig húzott, mint inkább rendkívül alaposan végiggondolt, sallangmentes szövegváltozat és a belőle kivirágzó játék. Igaz, ami igaz, Szép Ernő tónusából többet is elbírtam volna, a fiatalok különös módon időhidat teremtettek a száz évvel ezelőtti meg a mai pesti szerelmesek világa között. Fegyelmezett és változatos minimalizmus jellemzi a színrevitelt: öt vödör, három emelvény, egy kötél, egy rúzs és más semmi.

MÜSZI 12.C – *Gomoly* – rendező: Ákli Krisztián

Ákli Krisztián régi szokásához híven helyspecifikus előadást rendezett a Bóbita Bábszínház Kamaratermében, ám ezúttal a néző marad mozdulatlan, miközben a játékosok jó egyórás gomolygását nézi. Széles, keskeny pást a tér, hátsó falán nyitódó-csukódó ablakok, elhúzott vagy felcsavart függönyök, de játékosok bújnak elő még a padló alól is: a címbéli *Gomoly* a folyamatos, szüntelen pulzálástól válik nem csupán az értelmünkkel, de az érzékszerveinkkel is felfogható életérzéssé. A karnyújtásnyi közelségben tevékeny csoport jól összehangolt rezdüléseit eleve élmény figyelni, de amikor előben előállított surround hangélménnyel, semmiből felbukkanó és oda eltűnő „hibáztatókórossal” vagy egy-két széles ecsetvonással felskiccelt örült karakterrel ismertetnek meg a játékosok, végképp úgy érzem, megnyugtatóan intim közelségből szemlélem ezt az ismerős világot. Ismerős, hiszen Ibsen *Nórájának* talán a legszórakoztatóbb „adaptációja” ez, amivel valaha találkoztam: Nóra a fókuszban (Nagy Vera játéka sajnálatosan életlen, tompa), körülötte férje, gyerekei, ismerősök és ismeretlenek, akik mind a vérét szívják, miközben ezt ő mintha észre sem venné. A blódlitól a tragédiáig terjed a hétköznapi rítusok (későn-ébredtünk-pakolj-össze-elkésünk-az-iskolából-hol-a-nyakkendőm stb.) által életesen megrajzolt babszoba világa. Az egymásra figyelésből, térhasználatból, színpadi szöveg készítéséből jelesre vizsgázó alkotók munkáját a legjobb előadás díjával ismertük el.

NNÁ/KIMI 12.B – *Endoff* – rendező: Pálya Pompónia, Zuti Krisztián

Magyar kamaszpanaszba fordul a jellegzetesen amerikai történet: az *End of the fucking world* című Netflix-széria az alapja a Pálya Pompónia és Zuti Krisztián vezette végzős szabadcsapatnak. A másfél tucat játékos és zenész kérdés és kétely nélkül lakja be a kereszt alakzatban felrakott játékkeret és annak közvetlen környezetét: megérkezünk hozzájuk, hogy elmeséljenek egy, kettő, vagy talán inkább másfél tucat olyan személyes sztorit, ami akár itt és most, akár veled és velem is megeshetne. Szóval csupa olyasmit, aminek tétje van, még ha csöppet amerikai is az a tét, de hajlandó vagyok túltenni magam ezen, mert a sodró lendületű játék nem ereszt: muszáj figyelni, hogy a kézzől kézre adott szerepek kinél hogyan landolnak. Igazi színésztudium az újabb Jamesek és Alyshák sorsának a kifürkészése: indirekt módon a sorozatlogikát követi, ahogy a következő „epizódban” új arcokat kapnak a régi ismerősök. Erő és lendület jellemzi az előadást a maga koreografált csoportos és gyorsan párosokba forduló jeleneteivel, az igényes és bátor zenei világával, a jó néhány markáns színészi alakítással (kiemelem a színészi különdíjjal elismert, a kőbunkó apafigurákat izomból fogalmazó Sipos Zénót vagy az első

James-t nyúlánk testével is kérdőjellel változtató Laczkó Bálintot), röviden: a csoportos különdíjjal elismert komplex színházi fogalmazásmóddal.

KFGG 11.B – *Kóristát felveszünk* – rendező: Vona Éva

Nagyszerű dolog, hogy ilyen is a diákszínház: a gyakran klasszikusokban utazó Vona Éva ezúttal csoportja biztatására nyúlt Molnár Ferenc százéves egyfelvonásosához, *Az ibolyához*. Hogy milyen erős produkció született, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy második nézésre is lenyűgözve figyeltem az ezúttal a legjobb férfi alakítás díjával elismert Tyukodi Dániel minden apró gesztusát. Túlásnak hat, mégis azt érzem: az ifjú színész nem tud tévedni a kóristalányok lelkét nem éppen babusgató színidirektor szerepében. És itt egyáltalán nem „bemagolt” koreográfiáról van szó: a zsáner mély értése, vagy talán inkább megfelelő tapasztalatok híján a műfaj iránti kivételes érzékenység jelenti a kulcsot. A tolulások igazgatójának kijárna egy pár hónapnyi pihenés egy hegyvidéki szanatóriumban, ahol Sente Szilárd komponistája fáradhatatlan terapeutaként kezelhetné a nagybetűt. A színészi különdíjjal elismert Horváth Petra lenge tavaszi szellőként libben színre virágos ruhájában, hogy előbb végletekig korbácsolja, majd elcsitítsa az izzó indulatokat. És micsoda remek katalógust alkot a hat, rövid úton kipenderített leányzó meg vezénylő titkárnőjük is! Csupa finomság, elegancia és jóízűség, egy csepp avíttág nélkül. Molnár nem tud, nem fog kimenni a divatból egészen addig, amíg ilyen értő kezek veszik gondozásba.

kARTon – *Nem a világvége* – rendező: Szabó Gergely

Puskás Panni hasonló című novellája a fiatal, győri csoport kiindulópontja: feltétlenül üdvözlendő, hogy a kortárs magyar irodalom életkorban, ízlésben, nyelvben és gondolkodásban a játszókhöz közel álló szövegére rátaláltak, és azt határozott mozdulatokkal a saját ízlésükhöz igazították. A szöveg struktúrája, bizonyos fordulatai megmaradtak, de a vázat tartalommal a játszók maguk töltötték fel. És innentől bajban van, aki minderről a pécsi fesztiválon látottak alapján számol be, mert a Kamaraszínház hatalmas tere érezhetően megugorhatatlan akadályt jelent Szabó Gergely rendezőnek és lelkes játszóinak. Sajnálom, hogy ilyen távol vagyunk tőlük, hogy sokszor nem érteni őket, de főleg azt, hogy az energiák szétszállnak a rossz akusztikájú térben. A főszerepre kiválasztott Balogh Adél ugyanakkor telitalálat és egyben izgalmas színpadi jelenség: laza, vagány csajt mutat, aki épp olyan természetességgel veri péppé ellenfele arcát, mint amikor blőd tévéműsorokról mond szabatos véleményt. Sokat kell még tanulnia a csoport vezetőjének és tagjainak egyaránt, gondolok itt merőben praktikus, meg a koncepció egészét érintő feladatokra is. Amit világosan érzékelt az előadás, az a dermesztő kommunikációképtelenség: a legritkábban esik meg, hogy két szereplő egymás szemébe nézve beszélget, helyette kisebb és nagyobb monitorok meg hangszórók mögé bújva nem áll itt szóba senki senkivel.

Lovassy – *Kitincseppek* – rendező: Fürj Katalin

Már-már katonás fegyelem és alázat jellemzi az emblemikus veszprémi iskola, a Lovassy Gimnázium természettudományokban jeleskedő színjátszóit. Itt aztán elismerésre méltó rend van és tisztaság – a tekintetekben, a fejekben, és persze a színpadon is. Igen, jól sejti a figyelmes olvasó, hogy nekem ez már kicsit túl sok is a jóból: a játszók saját élményeiből induló, ezáltal merőben személyes történetcsokor és etüdköteg a kamaszkor egészséges pszichózisát dolgozza fel inkább (túl?) komolyan, mintsem szellemesen. A probléma szabatos megfogalmazása, legyen szó szülő-gyerek, tanár-gyerek, vagy akár diák és diák közötti gondokról és bajokról, min-

den bizonnyal az első lépés a gyógyulás felé, és a karkai alaphelyzetből induló játék – a gyerekek egy reggel átváltoznak valami meghatározhatatlan identitású lényé, saját fordításomban ún. tinédzserré –, koreografált mozgásokkal, pontosan és precízen kivitelezett epizódokkal operál. Ezek a jelenetek, köztük néhány igen emlékezetes (például a zseblámpák fényére a magzatot körbepulzáló ultrahanggal) mind ugyanarról beszélnek: kamasznak lenni szörnyűséges dolog. Mindjárt középkorú nézőként eszembe se jut kétségbe vonni a játszóik igazát, de abban biztos vagyok, hogy a még oly profi lebonyolítású színháznak is jót tesz egy csipetnyi humor, lazaság, könnyedség.

Kodály 9. – *Bűnösségesség* – rendező: Gál Éva

Az előbbi hiányérzetemre csattanós választ adott, egyben az egész fesztiválhoz megnyugtató fináléként szolgált a diákszínház pályára frissen lépett pécsi csapat munkája, a *Bűnösségesség*. Eredetileg egy pályázatra készültek volna etűdök a bűn témakörében, de mire a több osztályból összeálló, minden értelemben kócos, nagy létszámú csapat elkészült volna, a határidő lejárt. Sebaj, folytatták a munkát, abból állt elő a mostani, jó húszperces verzió, benne néhány megkérdőjelezhető ízlésű megnyilvánulás (miért kell nőként mórifikálnia magát egy fiúnak, amikor a csapat kétharmada lány), sok civil kibámulás egymásra és a nézőkre, szövegmondási és egyéb technikai gikszer. De ezt most mind nagyvonalúan – és a Lovassy profizmusával szemben meglehetősen igazságtalanul – zárójelbe teszem, mert ezek a bevállalás, sokszor gátlástalanul és pofátlanul szellemes lányok és fiúk leckét adtak nekünk az összjáték értelméről, hasznáról, meg főleg színes, szélesvásznú ízelítőt a színház örömeiből. Viccesek, miközben nem viccelnek: ők is beszélnek a közelgő kamaszkor kiszolgáltatottságáról, a családon belüli és kívüli hepehupákról és árkokról, de teszik mindezt ragyogó, vidám szemmel, huncut humorérzékkel és erőteljes kiállással. Ami biztos: nagyon szeretném látni, hol tartanak majd egy, két, három év múlva. Rajtuk múlik minden.

✱

IV. Országos Diákszínházi Fesztivál – B szekció

Puskás Panni

Pécs, 2022. április 22-24.

Club Színház, BarbekYou: *Momo* – rendező: Halász Tibor

A gödöllői **Club Színház BarbekYou** nevű csapata nem kevesebbre vállalkozott, mint hogy az élet értelméről beszéljen *Momo* című előadásában. Az emberi élet ideje mellett szóba kerültek a rabság és szabadság kérdései, a felnőtté válás problémái, de a produkció éles kritikát fogalmazott meg a fogyasztói társadalommal szemben is. A színpadot három oldalról körbeülő nézők intim közelségbe kerültek a játszókkal. Az utóbbiak összjátéka, csapatmunkája kiemelt szerepet kapott, ezen belül egyénítették az egyes karaktereket. Gönczi-Kovács Eszter egyszerűen, sallangoktól mentesen jelenítette meg Momo figurájának tisztaságát, Dombóvári Zoé Hora mester karakterét pontos mozdulatokkal változtatta transzcendens figurává. A produkció nehéz témáját

időnként humorral ellenpontosztta a csapat, amelyben fontos szerephez jutott a Gigit játszó Gyulai András és a Kassziopeiát játszó Bodor Réka.

PHWI, *Én, a féreg* – rendező: Kiss Péter

A B szekció zsűrije a fesztivál egyik legsikerültebb előadásaként értékelte a Kárpáti Péter drámájából készült *Én, a féreg* című produkciót. Kiss Péter, a csoport vezetője különdíjat is nyert az előadás megrendezéséért. Habár a zsűri csak egy színészi alakítást emelt ki, Nyáry Emmáét (a legjobb női alakítás díja), a teljes kép érdekében fontosnak tartom hozzátenni, hogy az előadásban szereplő összes színjátzó rendkívül figyelemre méltóan építette fel karakterét. Munkájuk további nagy erénye, hogy bátran és természetesen kerültek interakcióba a közönséggel. Darabválasztásuk, témafelvetésük pedig fontos és aktuális, hiszen az előadás azzal foglalkozik, hogyan viszonyul a társadalom a mássághoz, és hogy jogunkban áll-e bármiféleképpen eltérni a környezetünk által elvártaktól.

Kakaóscsiga – *A tavasz ébredése* – rendező: Mezey Gábor

Frank Wedekind *A tavasz ébredése* című művéből kiindulva készítette a Vörösmarty Mihály Gimnázium csapata fizikai színházi előadását, amelyet a zsűri különdíjban részesített a játszókon koncentrált színpadi jelenléteért. Wedekind drámája valóban csak a kiindulási alapot jelentette az alkotók számára, hiszen a szövegnek csupán apró fragmentumai hangzottak el a színpadon. Helyette a testek, a mozdulatok voltak hivatottak elmesélni a darab alapproblémáját: a serdülő fiatalok szexuális sóvárgását és az őket körülvevő világ kegyetlenségét, prűdériáját, amely elnyomni, uralni kívánja e veszélyesnek titulált vágyakat, és amely végül a fiatalok szenvedését vagy halálát eredményezi. A komplex koreográfia, amely a játszókon improvizációi alapján nyert formát Mezey Gábor rendezésében, erős fizikai jelenléte és koncentrált összmunkát kíván a csapattól, amelynek tagjai ezt az elvárást maradéktalanul teljesítik is.

Adyák 11.D – *Ami a végpontok között...* – rendező: Gelányi Bence

A debreceni Ady Endre Gimnázium 11. osztályos csapata által létrehozott előadás több szempontból is különleges figyelmet érdemel. Egyrészt azért, mert témáját a benne szereplő tíz diák érdeklődése, megélt tapasztalata alakította. A szerelem, a párválasztás, a közösségi média, valamint az online társkeresés, azon belül is a Tinder applikációval kapcsolatos negatív tapasztalatok kerülnek a fókuszba a diákok által írt színpadi szövegben. A téma aktualitása mellett különösen fontos, hogy a Gelányi Bence által irányított csoport tagjai lehetőséget kapnak arra, hogy egy-egy monológban külön is bemutatkozzanak a színpadon, így a nézőtérben ülők megismerkedhetnek tíz színes és eredeti egyéniséggel és tehetséges diákszínjátzóval, akik ugyanolyan jó érzékkel jelenítik meg az egyéni tragédiákat, mint a humoros helyzeteket.

SZÍNJÁTSZÓ-SOKK – NYÚZÓVÖLGY – rendező: Demarcsek Zsuzsa

Két díjjal is jutalmazta a zsűri a *Nyúzóvölgy* című előadást. Egyrészt különdíjat kapott a témaválasztásáért és a műfaji sokszínűségéért, másrészt különdíjat nyert az előadás rendezője, Demarcsek Zsuzsa csoportvezetői munkájáért. A negyvenöt perces produkció Mohácsi János és Mohácsi István *Csak egy szög* című darabját állította színpadra, amely a tisztaeszleli vérvád perének abszurditását és kegyetlenségét egy kis falu roma lakossága ellen indított koncepció per tárgyalásában ismétli meg. Társadalmunk gyalázata, hogy a Mohácsi fivérek 2003-as ösbe-mutatója óta a darabnak nem szűnt meg az aktualitása, ezzel pedig az előadásban szereplő roma és nem roma fiatalok élesen szembesítenek minket. A produkció ugyanakkor nemcsak bátor,

hanem valóban nagyon sokszínű is: a színészi játék mellett fontos benne az élőzene állandó jelenléte, valamint a bábhasználat.

Győrberényi Malázs – *Strip-Tease* – rendező: Jászberényi Balázs

Slawomir Mrožek *Strip-Tease* című művét állította színpadra első közös előadásában két kecskeméti diákszínjátész, Jászberényi Balázs és Győrfi Martin. A darab a szabad akarat/eleve elrendeltség egzisztencialista kérdéseit feszegeti. A két fiatal alkotó nemcsak érti az abszurd színházat és Mrožek bonyolult lételméleti felvetéseit, hanem pontosan, kiváló ritmusérzéssel és humorral tolmácsolja mindezt a közönség számára. Jászberényi Balázs az Úr I. szerepében nyújtott visszafogott, intellektuális alakítását remekül ellenpontoszza Győrfi Martin energikussága és természetessége. A Győrberényi Malázs csapat előadása ígéretes kezdés, amelynek remélhetőleg lesz folytatása is.

NNÁ/KIMI 12.B – *Gyökerestől* – rendező: Zuti Krisztián

A Nemes Nagy Ágnes Gimnázium csoportja Zuti Krisztián vezetésével szokatlan Csehov-előadást hozott létre, amelyben három, a szerző által írt drámát gyúrtak egy produkcióvá: a *Platonovot*, a *Sirályt* és az *Ivanovot*. E három drámából főként a szerelmi jeleneteket használták fel, amelyeket átdolgoztak, nyelviileg aktualizáltak. Így egy mai fiatalokból álló baráti társaság szerelmi ügyeibe nyertünk betekintést Csehov jelenetein keresztül. Zuti Krisztián célja a dramaturgia összeállításánál nem koherens drámaszöveg létrehozása volt, hanem a tizenhárom játész helyzetbe hozása. A csapatból mindenki kapott lehetőséget arra, hogy egy-egy jelenetben megmutassa magát. A csoport tagjai egytől egyig remek színészi alakításokat nyújtottak, a *Platonovot* játszó Csonka Benedek el is nyerte a legjobb férfi alakításért járó díjat. Az előadást külön mozgalmassá tette, hogy két helyszínen játszódott: az egyik helyszínen főleg a *Platonov*, a másikon főleg a *Sirály* történetét követhettük nyomon, a produkció utolsó harmadában a közönség tagjai választhattak, hogy melyik dráma végét szeretnék látni.

A IV. Országos Diákszínházi Fesztivál díjazottjai

LEGJOBB ELŐADÁS

- NNÁ/KIMI 12.B – *Gyökerestől* – rendező: Zuti Krisztián
- Müsz 12.C – *Gomoly* – rendező: Ákli Krisztián

LEGJOBB NŐI ALAKÍTÁS

- Garai Lilla – a *Lila ákác* című előadásban nyújtott színészi alakításáért
- Nyári Emma – az *Én, a fűreg* című előadásban nyújtott színészi alakításáért

LEGJOBB FÉRFI ALAKÍTÁS

- Tyukodi Dániel – a *Kóristát felveszünk* című előadásban nyújtott színészi alakításáért
- Csonka Benedek – a *Gyökerestől* című előadásban nyújtott színészi alakításáért

KÜLÖNDÍJ

- Kreatív tér- és eszközhasználatért – NNÁ/KIMI 12.B, *Lila ákác* (rendezők: Garai Lilla és Göndör Dávid)
- Komplex színházi fogalmazásmóddért – NNÁ/KIMI 12.B, *Endoff* (rendezők: Pálya Pompónia és Zuti Krisztián)
- Az irodalmi szöveg érvényes megszólaltatásáért – KFGG-11.B, *Kóristát felveszünk* (rendező: Vona Éva)
- Magas színvonalú színpadi megszólalásért – Lovassy Színpad, *Kitincseppek* (rendező: Fürj Katalin)

- A témaválasztásért és a műfaji sokszínűségért – Színjatszók-SOKK: *Nyúzóvölgy* (rendező: Demarcsek Zsuzsa)
- Koncentrált színpadi jelenlétért – Kakaócsiga: „*A tavasz ébredése*” (rendező: Mezey Gábor)
- A játzók kiváló karakterformálásáért – PHWI: *Én, a fereg* (rendező: Kiss Péter)

Színészi különdíj

- Sipos Zénó (*Endoff*)
- Laczkó Bálint (*Endoff*)
- Horváth Petra (*Kóristát felveszünk*)
- Gyüre Sarolta (*Kitincseppek*)

Csoportvezetői különdíj: Demarcsek Zsuzsa

Rendezői különdíj: Kiss Péter (*Én, a fereg*)

ODF 2022

A IV. Országos Diákszínházi Fesztivál előadásai megtekinthetők felvételtől

SZÍNJÁTSZÓ – SOKK / NYÚZÓVÖLGY / rendező: DEMARCSEK ZSUZSA

PHWI / ÉN, A FÉREG / rendező: KISS PÉTER

NNÁ/KIMI 12.B / GYÖKERESTŐL / rendező: ZUTI KRISZTIÁN

NNÁ/KIMI 12.B / LILA ÁKÁC / rendező: GARAI LILLA, GÖNDÖR DÁVID

NNÁ/KIMI 12.B / ENDOFF / rendező: PÁLYA POMPÓNIA, ZUTI KRISZTIÁN

MÜSZI 12.C / GOMOLY / rendező: ÁKLI KRISZTIÁN

LOVASSY / KITINCSEPPEK / rendező: FÜRJ KATALIN

KODÁLY 9. / BÜNÖSSÉGESESSÉG / rendező: GÁL ÉVA

KFGG 11.B / KÓRISTÁT FELVESZÜNK / rendező: VONA ÉVA

KARTON / NEM A VILÁGVÉGE / rendező: SZABÓ GERGELY

KAKAÓCSIGA / "A TAVASZ ÉBREDÉSE" PARAFRÁZIS / rendező: MEZEY GÁBOR

GYÖRBERÉNYI MALÁZS / STRIP – TEASE / rendező: JÁSZBERÉNYI BALÁZS

ADYÁK 11.D - KIMI / AMI A VÉGPONTOK KÖZÖTT... / rendező: GELÁNYI BENCE

CLUB SZÍNHÁZ – BARBEKYOU / MOMO / rendező: HALÁSZ TIBOR